

ρίτας Μπαστέκη και του φιλέλληνος δημοσιογράφου και ανταποκριτού των «Τάιμς» του Λονδίνου Καρόλου Όγλ, που έσφάγη ως γνωστόν από τους Τούρκους την 17 Μαρτίου του 1878 και περιγραφή επίσης της μάχης της «Ξενιάς»—ιστορικής Μονής.

Με την περιγραφή της μάχης της Μακρινίτσας, δημοσιεύεται και τραγούδι δημοτικό, έκφραστικό του ιστορικού γεγονότος και της ελληνικής λεβεντιάς και παλληκαριάς αντρών και γυναικών του Πηλίου. Το τραγούδι αυτό που η λαϊκή Μούσα στιχούργησε και μελοποίησε και που η παράδοσις διέσωσε, για το εξαιρετικό ενδιαφέρον που παρουσιάζει, παραθέτουμε αυτούσιο:

*«Έβγατε Τούρκοι Λαρσινοί  
κι' αγάδες απ' το Κάστρο,  
να δήτε εδῶ τὸν πόλεμο  
πού κάνουν οἱ ραγιάδες·  
ν' ἀκοῦστε μακριτζιώτικα  
ντουφέκια, καργιοφίλια,  
πού σκάζουν σὰν τὸ κάστανο,  
καὶ πέφτουν οἱ Ἀγάδες.  
Νὰ δήτε καὶ τὴ Χρόνανα,  
τὴ νύφη τοῦ Κατσούρα,  
πῶς πολεμáει πλευρὸ πλευρὸ  
στὸ πλάϊ τῶν παιδιῶν της.  
Νὰ δήτε τὴ Σουϊπανα  
μὲ τὰ ὀγδόνα χρόνια,  
πῶς κουβαλάει κροῦ νερό,  
στ' ἀντρέια παλληκάρια.  
Νὰ δήτε τὴ Μαλιούφαινα,  
κορίτσι στὸν ἀνθό του,  
μὲ τὸ δεξιὸ νὰ ντουφεκᾷ,  
μὲ τὸ ζερβὸ νὰ κόβη.  
Πέσαν κεφάλια ἀγάδικα,  
κορμιά ἀρβανιτάδων.  
Καὶ ἂν στὴ Μακρινίτσα μας  
ἐχάσαμε τὴ μάχη,  
ἐκέρδισε ἡ πατρίδα μας  
δόξα, τιμὴ καὶ φήμη.  
"Ὅπως οἱ Σπαρτιάτισσες  
πολέμαγαν ἀντρέικια  
καὶ ὅπως οἱ Σουλιώτισσες  
στὴν Ἡπειρὸ ἀκουστήκαν,  
ἔτσι καὶ οἱ Μακριτζιώτισσες  
τὸ Πήλιο δοξάσαν».*

Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους διευθυντὰς ὄλων αὐτῶν τῶν Ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑορτασμοῦ καὶ ἡ Γραμματεία τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῶν Θεσσαλῶν, ἐκφράζουν τίς βαθύτατες, εὐγνώμονες εὐχαριστίες της, γιὰ τὴ πολύτιμη συνεργασία τους, στὴ μεγάλη αὐτὴ ὑπόθεση τῆς Ἱστορικῆς ἐπετείου τῆς Θεσσαλίας καὶ τοῦ ἔθνους μας γενικότερα.

Ἰδιαιτερες εὐχαριστίες ἀπευθύνει ἡ Ἐταιρεία μας, στὴ Διεύθυνση καὶ Σύνταξη τοῦ Τουριστικοῦ Περιοδικοῦ Ἀθηνῶν «Ξενία», πού τόσο εἰς τὸ τεύχος τοῦ Ἰουλίου 1962, ὅσο καὶ σὲ προηγούμενα αὐτοῦ τεύχη, ἀφιέρωσαν σελίδες ὀλόκληρες καὶ χῶρο πολύτιμο γιὰ τὴ καταχώριση φωτογραφιῶν, πρὸς ἐξάραση τοῦ ἔργου τούτου καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ἐταιρείας. Τὴν διαδρομὴ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀντιπροσωπείας ἀνὰ τίς διάφορες πόλεις διηύθυνε μὲ πείρα καὶ δεξιότηχία ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κλιμακίου κ. Λεωνίδας Οἰκονομίδης.

## ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

\*

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους καὶ προσφωνήσεις κατὰ τὰς εἰς τὰς διαφόρους Θεσσαλικὰς πόλεις, Θεσσαλονίκην καὶ Ἀθήνας ἐκδηλώσεις:

### ΕΙΣ ΛΑΡΙΣΑΝ

#### ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ

Ἐάν ἡ θρησκεία μας ὑπαγορεύη εἰς ἡμᾶς ὡς Χριστιανούς νὰ εὐχαριστῶμεν τῷ Θεῷ «πάντων ἕνεκεν», ποίας εὐχαριστίας ἀραγε ὀφείλομεν πρὸς τὸν Θεὸν ὡς Θεσσαλοὶ διότι πρὸ 80 ἐτῶν ἔδωκεν εἰς τὴν προσφιλεῖ μας Πατρίδα τὴν Ἐλευθερίαν της;

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ καθῆκον τὸ χριστιανικόν, αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν τὴν Ἐθνικὴν ἢ ἐν Ἀθήναις Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἐταιρεία τῶν Θεσσαλῶν, ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἐπιτελέσωμεν ἐφέτος διὰ νὰ εὕρῃ ἡ ἰδέα τῶν αὐτῆ τοιαύτην ἐπιδοκιμασίαν καὶ ἀπήχησιν εἰς ὀλόκληρον τὴν Θεσσαλίαν, ὥστε ἄρχοντες καὶ ἀρχόμεινοι, οἱ ὅποιοι διαπνέονται ἀπὸ ἀγνὰ αἰσθήματα φιλοπατρίας, τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος ν' ἀναλάβουν, καθ' ὃν ἕκαστος δύναται τρόπον, καὶ νὰ πλαισιώσουν αὐτὴν εἰς μίαν ἀληθῆ πανήγυριν, πραγματικὴν ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, διὰ νὰ τιμηθῇ οὕτω πως τὸ πρὸς τὸν ἄνθρωπον θεῖον δῶρον τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ εἶνε πρέπουσα ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ἐδῶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν ὅπως εἶναι δικαιολογημένη καὶ ἡ εὐγενὴς ἀμιλλα ἢ ἐκδηλωθεῖσα κατὰ τόπου διὰ τὴν καλλιτέραν ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν πρὸς τὸ ἱστορικόν γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεως διότι ἐκ τοῦ Θεσσαλικοῦ ἐδάφους ἐβλάστησαν πάντοτε αἱ μεγάλοι μορφαὶ τῶν ἀγωνιστῶν διὰ τὴν ἔλευθερίαν τῆς Πατρίδος μας.

Ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν ἐξεκίνησεν ὁ Ἐπίσκοπος Τρίκκης Διονύσιος ὁ φιλόσοφος ν' ἀποτινάξῃ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ἀπὸ τὴν Λάρισαν ἐφυγεν ὁ Παπάζωλης διὰ νὰ γίνῃ ἡ ψυχὴ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀρλώφ, ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν ἐξεκίνησεν καὶ ὁ Ἐθνεγέρτης τῆς Ρήγας Φεραῖος, ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν μετεφέρθη εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄνειρα τῆς ἔλευθερίας τῆς Πατρίδος ὁ Βλαχάβας.

Καὶ Θεσσαλὸς ἦτο ὁ ἡμίθεος Γεωργάκης Ὀλύμπιος, τὸ πρῶτον θῆμα τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος διδάσκαλος τῆς ἑλληνικῆς ἀνδρείας καὶ ἀρετῆς.

Καὶ Θεσσαλὸς ἦτο ὁ ἐνδοξος Νικοτσάρας.

Καὶ Θεσσαλὸς ἦτο ὁ ἄνθιμος Γαζῆς, ὁ ἰθύνων νοῦς τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐκείνης.

Καὶ Θεσσαλὸς ἦτο ὁ ἠρωϊκὸς Χρ. Χατζηπέτρος.

Καὶ Θεσσαλὸς ἦτο ὁ Ἀρχιστράτηγος Καραϊσκάκης, πού τὸ ὄνομά του εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία.

Αἱ θυσίαι καὶ τὸ τίμιον αἷμα τῶν Θεσσαλῶν ἔδωκεν τὴν ἔλευθερίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχρειάσθησαν δύο ἀκόμη ἑπαναστάσεις πάλιν μὲ ἀρχηγούς καὶ ἀγωνιστὰς Θεσσαλοὺς ἕως ὅτου ἴδῃ καὶ ἡ Θεσσαλία τὴν ἔλευθερίαν της τὸ 1881.

Ἡ σημερινὴ λοιπὸν δοξολογία πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὸ εὐτυχὲς δῶρημα τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἔχει ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἔννοιαν εὐλαβοῦς μνημοσύνου, ὅχι μόνον τῶν προαναφερθέντων Θεσσαλῶν ἀρχηγῶν καὶ ἠρώων, ἀλλὰ καὶ ἐνὸς πλήθους ἀκόμη διαλαμπάντων εἰς τὸν γενικὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους μας καὶ ὄλων ἀκόμη τῶν προγόνων μας, οἱ ὅποιοι ἐν Θεσσαλίᾳ διετήρησαν ἀκαμαῖον πάντοτε τὸ ἔθνικόν φρόνημα καὶ ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἔλευθερίαν.

Πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην πάντων ἐκείνων εὐγνώμονες στρεφόμεθα καὶ τώρα καὶ ὅπως τὴν μνήμην τῶν εὐχόμεθα αἰωνίαν, ἅς εὐχηθῶμεν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος μας Θεσσαλίας αἰωνίαν.

## ΩΚΡΑΤΟΥΣ Κ. ΒΑΜΒΑΚΟΥ

Πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, με ἐπι-  
κεφαλῆς τὸν Στρατηγὸν Σκαρλάτον Σουτσον, κατελάμ-  
βανε τὴν Θεσσαλίαν, ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου  
τοῦ Α΄.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Γένους τοῦ 1821 διὰ τὴν ἀπόκτησιν  
τῆς Ἑλευθερίας καὶ αἱ μεγάλοι θυσίαι εἰς αἷμα, χρῆμα καὶ  
καταστροφάς, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὸν τιτάνιον ἐκεί-  
νον ἀγῶνα καὶ ἡ ἰδιαιτέρα μας πατρίς Θεσσαλία, ἡ ὁποία  
ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ λοιπῇ  
Ἑλλάδι, δὲν ἐδικαίωσε τοὺς πόθους τῶν Θεσσαλῶν καὶ  
τὴν ἑλευθερίαν, ἡ ὁποία ἀπεδόθη εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα  
δὲν εἶχε τὴν τύχην νὰ τὴν ἀπολαύσῃ καὶ ἡ Πατρίδα μας.

Καὶ ἔτσι ἐπὶ 50 ὀλόκληρα χρόνια ἐστέναζε ὑπὸ τὸν ζυ-  
γὸν τοῦ τυράννου.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐξεγέρσεις καὶ ἐπαναστατικαὶ ἐκδη-  
λώσεις τῶν Θεσσαλῶν, ὅπως τῷ 1854, 1864 καὶ 1878 ἐδέη-  
σε νὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων  
καὶ νὰ συζητήσουν τὸ αἷτημα τῶν ὑποδούλων Θεσσαλῶν  
καὶ τῷ 1880, 4<sup>ον</sup> Ἰουνίου, συνηλθε ἐν Βερολίῳ συνέδριον,  
τὸ ὁποῖον καθώριζε τὰ νέα σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χαραχθείσης γραμμῆς ὑπὸ τοῦ Γάλλου  
συνταγματάρχου Περιέ ἡ Τουρκία, τῇ ὠθήσει τοῦ φιλο-  
τουρκικοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ τῆς Γαλλίας Σαιντ Χιλέρ,  
ἐπιδιώκοντας νὰ ἐπιτύχῃ τὸ προτεκτοράτον τῆς Τύνιδος  
τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέτυχε, ἐδυστρόπει καὶ πάλιν διὰ τὴν ἐφαρ-  
μογὴν τῆς συνθήκης ἐκείνης, ὅποτε προτάσει τοῦ Βίスマρκ  
ὑποστηρίζει τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας, συνηλθε νέα  
διάσκεψις ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 10<sup>ῃ</sup> Φεβρουαρίου 1881,  
ἡ ὁποία καθώρισε τὰ νέα σύνορα Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας,  
κολοβωμένα ὅμως ἀπαισιῶς.

Ὁ τότε Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἀείμνηστος Ἀλέ-  
ξανδρος Κουμουνδούρος, με τὸ εὐστροφον πνεῦμα καὶ τὴν  
εὐχέρειαν νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰς περιστάσεις, διεχειρί-  
σθη διπλωματικώτατα τὸ ἀκανθῶδες αὐτὸ ζήτημα καὶ ἐπὶ  
τῇ προσφορᾷ ἐνός μεγάλου τμήματος τῆς Θεσσαλίας καὶ  
μικροῦ τοιούτου τῆς Ἡπείρου, ὑπέπεσεν εἰς δίλημμα,  
διότι, ἐὰν ἠρνεῖτο νὰ τὴν δεχθῇ τὴν προσφορὰν αὐτὴν  
θὰ ἀπεδύετο εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ὡς ἠπεῖλει,  
οὐδεὶς ὅμως θὰ τὸν ἐβοήθει καὶ θὰ ἐνικῆτο.

Τὶ νὰ κάμῃ;

Τὸ ζήτημα ἐτίθετο ὡμῶς: Ἡ αὐτὰ τὰ ὀλίγα ἐδάφη ἢ τί-  
ποτε.

Ἡ Γαλλία, χάριν τῶν ἀνταλλαγμάτων τῆς Τύνιδος, εἶχε  
φθάσει νὰ προβῇ εἰς διαβήματα πρὸς τὰς Δυνάμεις, προ-  
τείνουσα νὰ πεισθῇ ἡ Ἑλλάς ἵνα παραιτηθῇ τῶν ἀξιώσεων  
τῆς καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀφοπλισθῇ. Ἐξ ἄλλου ὑπῆρχεν ἐμπι-  
στευτικὴ πληροφορία, ὅτι ἡ πρότασις περὶ παραχωρήσεως  
τῶν τμημάτων τούτων Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου, τῇ πρωτο-  
βουλίᾳ τοῦ Βίスマρκ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀρνηθῇ  
νὰ τὴν δεχθῇ ἡ Ἑλλάς.

Ὁ ἴδιος ὁ Κουμουνδούρος, εἶχεν ἰδιαιτέρως παραστήσει  
εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὅτι καμμία  
Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ δεχθῇ μίαν τοι-  
αύτην πρότασιν, διότι θὰ ἐξεγείρετο ἐν Ἑλλάδι ἐσωτερικὴ  
ἐπανάστασις.

Ὅταν ὅμως, ἔλαβεν τὴν διακοίνωσιν εἰς χεῖρας τοῦ ὁ  
Κουμουνδούρος, ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ ὅτι τὴν δέχεται ὡς  
μερικὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν  
ἐλπίδα μείζοντος ἱκανοποιήσεως ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐτρίβον τοὺς ὀφθαλμούς των, ὅταν τὸ ἀνέγνωσαν με-  
ρικοὶ πρέσβεις, οἱ ὅποιοι ἐπεδίωκον καὶ ἐπερίμεναν τὴν  
μὴ ἀποδοχὴν.

Καὶ ὅταν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ ἐπετέθη ὁ Τρικούπης, τοῦ  
ἀπήντησεν τὰ ἑξῆς:

«Ἐπεγράψαμεν τὴν σύμβασιν καὶ ἤδη ἡ Θεσσαλία καὶ  
μέρος τῆς Ἡπείρου εἶναι Ἑλλάς.

Τὴν ὑπεγράψαμεν, διότι ἐθεωρήσαμεν αὐτὴν ὑπηρετοῦ-  
σαν τὰ μεγάλα συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, σώζουσαν  
τὴν Θεσσαλίαν καὶ Ἄρταν καὶ ἱκανοποιούσαν τοὺς προ-  
αιωνίους πόθους ἡμῶν.

Καὶ σεῖς, οἱ πατριῶται, ὅσοι λυπεῖσθε, διότι δὲν ἐτύχατε  
τῆς εὐτυχοῦς περιστάσεως, νὰ χύνεται τὸ αἷμα ἡμῶν ὑπὲρ  
τῆς Πατρίδος, σεῖς ἐψηφίσατε τὴν σύμβασιν. Τί θὰ ἐλέ-  
γαμεν, κύριοι, εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς; Σᾶς δίδεται ἡ ἑλευ-  
θερία, ἀλλ' ἡμεῖς τὴν ἀρνούμεθα. Θέλομεν νὰ πολεμήσετε,  
θέλομεν τὴν πατρίδα σας νὰ μεταβάλωμεν εἰς στάχτη καὶ  
ἐρείπια.

Καὶ ἐπειδὴ αἱ τύχαι τοῦ πολέμου εἶναι ἀβέβαιαι, νὰ  
ἴδωμεν, ἴσως τοὺς Τούρκους ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ.

Τὸ κατ' ἐμέ, ἐν μόνον ἐπιθυμῶ πρὶν μεταβῶ εἰς τὸν τά-  
φον, νὰ δώσω τὴν ὑπογραφὴν μου καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας  
πράξεις».

Αὐτὰ ἐν συγκινήσει καὶ δακρύοις εἶπεν ὁ περινούστα-  
τος ἐκεῖνος πολιτικὸς καὶ ἔτσι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα  
πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν κατέλαβον ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, τὴν  
ἰδιαιτέραν μας πατρίδα Θεσσαλίαν, ἀποδώσαντα εἰς αὐ-  
τὴν τὴν ἑλευθερίαν, τὴν ὁποίαν ὅλοι μας ἀπολαμβάνομεν.

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρεία τῶν Θεσσαλῶν,  
ἡ ὁποία ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἔτη ἀγωνίζεται διὰ τὴν πε-  
ρισυλλογὴν, διαφύλαξιν καὶ δημοσίευσιν τῶν ἱστορικῶν,  
ἀρχαιολογικῶν, λαογραφικῶν καὶ γλωσσικῶν κειμηλίων  
τῆς πατρίδος μας Θεσσαλίας, εὐγνώμων πρὸς τοὺς ἀγωνι-  
σθέντας, θυσιασθέντας καὶ ταλαιπωρηθέντας διὰ τὴν ἀπό-  
κτησιν τῆς ἑλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐχάρισαν, κλίνει τὸ  
γόνυ πρὸ τῶν ἡρώων ἐκείνων. Ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία ἀπέ-  
τισε φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἡρώας αὐ-  
τοὺς διοργάνωσασα παρομοίας ἐορτὰς καὶ κατὰ τὸ ἔτος  
1935 ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 50ετίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώ-  
σεως τῆς Θεσσαλίας.

Νοερῶς διαβεβαίωσι αὐτοὺς, ὅτι καὶ ἡμεῖς θέλομεν τη-  
ρῆσαι τὸν ὄρκον μας ἵνα τὴν διαφυλάξωμεν, ὅπερ καὶ γί-  
νεται, ἵνα τὴν παραδώσωμεν εἰς τοὺς ἀπογόνους μας.

Οἱ Θεσσαλοὶ ὅλοι εἶναι υπερήφανοι, διότι πάντοτε  
ἔδωσαν τὸ «παρὸν» κατὰ τὰς κρίσιμους περιστάσεις, τὰς  
ὁποίας διήλθεν ἡ πατρίς μας καὶ ἐπετέλεσαν τὸ ἱερόν των  
καθῆκον πρὸς αὐτοὺς.

\*

## ΕΙΣΤΡΙΚΑΛΑ

### ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ

Ἐπάρχουν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἐθνῶν γεγονότα τὰ  
ὁποία εἴτε εὐχάριστα εἴτε δυσάρεστα συγκινοῦν τὰς καρ-  
δίας τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ ἔθνος ἀτόμων καὶ ἰδίᾳ τῶν  
ἀγνῶν πατριωτῶν, οἱ ὅποιοι με ἀνάλογα αἰσθήματα ἀνα-  
πολοῦν αὐτῶν. Καὶ ὅταν ἡ ἀνάμνησις τῶν γεγονότων ἀνά-  
γεται εἰς εὐτυχίαν διὰ τὸ ἔθνος συμβάντα τότε ἡ ἀναπό-  
λησις των μεταβάλλεται εἰς ἐθνικὴν ἐορτὴν καὶ σύσσω-  
μον τὸ ἔθνος ἀγάλλεται.

Μία ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς αὐτὰς ἐορτὰς εἶναι καὶ ἡ ἀναπό-  
λησις τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας, αὐτόχρονα  
ἐθνικὴ ἐορτὴ, διότι ἡ ἀπελευθέρωσις αὐτῆς δὲν ἦτο μόνον  
ἡ ἐκπλήρωσις μέρους τῶν ἐθνικῶν πόθων, διὰ τοὺς ὁποί-  
ους τόσοι ἀγῶνες καὶ τόσαι θυσίαι καὶ ἡ μερικὴ ἱκανο-  
ποίησις τῶν δικαιωμάτων μας, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτὴ ἔδω-  
σε τὴν δύναμιν εἰς τὸ ἔθνος νὰ ἐξορμήσῃ εἰς μεταγενεστέ-  
ρους ἱεροὺς ἀγῶνας ἐξ ὧν ἐπήλθεν ἡ προσάρτησις καὶ ἄλ-  
λων ἑλληνικωτάτων τμημάτων εἰς τὸ Βασίλειόν μας.

Ἄλλ' ἂν τοιαύτην ἐθνικὴν ἐορτὴν ὑποχρεοῦται πᾶς  
Ἕλληνας νὰ πανηγυρίζῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ἀπελευθερωθέν-  
τα ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτοῦ,  
ἀπογόνους ὅλους ἐκείνων οἵτινες ἐξησαν τὸ εὐχάριστον